

сирѣчь, че всяко едно понятие состои отъ нѣколко общы бѣляцы, отъ които единъ бива неговъ объемъ, а други-тѣ — негово съдържанье, и че, като послѣдни-тѣ се разложатъ, то пакъ ще произлѣзе формално объемъ и съдържанье; — и туй друго не е, освенъ родотвореніе и видотвореніе; а извѣстно че, за да можемъ да сѣдимъ или да разбиремъ едно понятие, трѣба сознательно и ясно да знаемъ формално-то му отношеніе (родовое или видавое). Тѣй напримѣръ, макаръ маймунъ-тѣ Уранъ-гутанъ има нѣкои способности кои-то го уприличаватъ и приближаватъ до чловѣка, но спорядъ формалнѣ-тѣ му направѣ, онъ пакъ принадлежи на родъ-тѣ на маймуни-тѣ, а не на чловѣци-тѣ.

Вещество-то на сужденіе-то сѣ сами-тѣ понятія; между тѣя, едно трѣба да е коренно, отъ което други-тѣ сѣ произведени. Коренно-то понятие се називава подлежаще, а производно-то — сказуемо, за които мы въ прилично-то имъ мѣсто пространно и хортувахмы. Способъ-тѣ же, или отношеніе-то, чрезъ кое-то сказуемо-то е свѣрзано съ подлежаще-то, називава се форма на сужденіе-то; тѣй напримѣръ, като разсѣждамы за „*благодѣяніе-шо*“ казвамы въобщо, че оно е: *едно благородно качество на душа-ша* — това е формалній бѣлягъ на понятіе-то. Слово *благодѣяніе* е коренное, или *подлежащее*, отъ кое-то могатъ да се произведѣтъ разни други бѣляци; които, спорядъ различно-то си отношеніе къмъ подлежаще-то, съобщаватъ му и различни значенія. Спорядъ това различно отношеніе на произведенни-тѣ бѣляци, които ставатъ также сказуеми, образуватъ се и различни-тѣ форми на сужденіе-то. Таковимъ образомъ въ горѣизложеній примѣръ — коренно-то слово „*благодѣяніе*“ може да се яви и извѣрши въ разни форми, както и дѣйствително *благодѣяніе-то* става чрезъ пары, чрезъ свѣты, чрезъ